

1933, Lübeck. Kahdeksanvuotias istuu äitinsä kanssa autossa matkalla Berliiniin. Musta auto jossa oli ikkunat, hitaasti ja hitaasti kilometri kilometriltä. Äiti menetti kaiken ensimmäisessä maailmansodassa, ja asui yksin köyhänä tähän asti. Kahta kuukautta aiemmin hän oli perinyt isänsä (joka oli miljonääri) omaisuuden ja liittynyt NSDAP:n. Hän näytti erittäin väsyneeltä, kalpea ja hiukset sekaisin. Hänellä oli päällään musta takki. Takki tarkkaanottaen näytti erittäin rähjäiseltä lukuunottamatta siihen ommeltua hakaristiä, joka oli ainoa asia, joka sai takin näyttämään hiukan uudemmalta. Sama symboli oli maalattu auton oviin ja kattoon. Poika, Wolfgang, katsoi auton ikkunasta, kun Lyypekin keskusta jäi taakse ja talojen määrä väheni kilometri kilometriltä. Lopulta jäljellä oli vain muutama talo, vanha kivijalka ja latoja. Sekä peltoja. Paljon peltoja. Sadepisarat osuivat ikkunaan ropisten. Wolfgang oli painanut nenänsä kiinni ikkunaan, ja näytti aivan porsaalta. Oli kulunut kuukausi Hitlerin tulosta valtakunnankansleriksi. Hitler vaikutti hyvältä johtajalta hetkellisesti. Wolfgang oli jo päättänyt liittyä armeijaan isona.